

NAŠA SLOGA

POUČNI, GOSPODARSKI I POLITIČNI LIST.

„Sloga naša mala stvari, a sloga sve pokriva“ Mr. Fed.

— Uredništvo i odpravništvo nalazi se: VIA TORRENTE br. 12. —

Nepodpisani se dopisat na tiskaru. Priposlana se plama tiskaju po 5 nov. svaki redak. Oglasi od 8 redaka stoje 60 nov. za svaki redak više 6 nov. i li u sluđaju opstovanja az pogodbe sa upravom. Novel se šlj u poštarstvu (srednje postale) ime, prošimo i najbližu poštu valja točno označiti. Komu list ne dođu na vrijeme, neću ja i odpravništvo u otvorenu plamtu, za koje se na pladu poštarine, ako se izvana naplate i reklamacija. Dopis se ne vradaju ako se i ne šalja. — **NAŠA SLOGA** izlazi svakog četvrtka na celom arku. Novel i plama šlj se na uredništvo ili odpravništvo. Neblagovani listovi se ne primaju. — Predplata u poštarini: stoji 6 for. za sedmice 9 for. na godinu. Namjerno fr. 50 i 12 za pol godine. Izvan carovine: više poštarina. Na malo i br. 6 nov.

Na južnih granicah carvine.

Pod ovim naslovom donna uvaženi česki list »Politik« članak, što no ga mi niža u ololosti našim čitateljom prihodbujemo, pridržavajući si pravo o njom čim skorije pobliže progovoriti.

U uvodu spominje rođeni list, kako se nije jošto o. kr. namjestnik barun Protis u Trst stalno navratio, to izrazuju želju, da bi važno poslovo namjestnika u Trstu on ili tko drugi čvrstom rukom čim prije opot poprimio. Zatim nastavlja ovako:

»U Primorju, gdje je puđanstvo velikom većinom slavensko narodnosti, gospoduju isključivo italijanizam. Čitava zemlja, od Predila pa unutar kvarnerskih otokah, olišana je talijansko-a pokostju. To nalazi svoj temelj dielomica u naravi samo stvari, u povjostničkoj predaji, u gospodarstvenih uvjetih, koji se nodadu preko noći promijeniti, a dielomica pako dospješuju se ređono potalijanđivanja umjotnim načinom. Za našo čitateljo nije to ništa nova. Mi smo takar nedavno u nizu članakah, pisanih od kompetentno osobe, razjasnili stanju u markgrofski Istri. U Gorici i Gradiski, gdje imadu Talijani većinu uza se, josu tamoznji Slavoni jošto više slomljeni nego li su to njihovi suplonici u Istri. U gradu Trstu i okolici držo se Slovenci vrlo značajno napram talijanskoj manjini, koja je znała čitavu upravu obćino volikom sprtnoću pod svoju vlast spraviti. Nu nien u ostalom samo Slavoni u Primorju nadvladani, već oni diele istu sudbinu i sa Niemoi. Po sjedom i inteligencijom izdičudo se važne njemačko manjine u Trstu i u Gorici jesu politički posve kontumacirane.

Zalostno je, da postoji takovo stanje, koje može imati samo tu pošledicu, da otudji Primorje carevini, al je mnogo Zalostnije, da se ono od strane oblastih naprosto trpi. Da loži Trst ili Gorica ondje, gdje se nalazi Linac ili Dobrocin, nebi bilo toliko na stvari, nu ovdje se radi o vrlo izloženih pograničnih zemljah. Smije li se taj podržavati takav duh, koji je svo prije, nego li odan carevini ili čisto austrijski? Ogradjujemo se unapred proti samoj pomisli, kao da bi htjeli svo Talijane Primorja radi zlih i nepatrijotičnih težnjah obiditi. Na to ničko niti ne pomisliju. Neda se pako tajiti, da postoji irredentistička stranka; nepobitno jest nadalje, da ta stranka, kojoj je uvijek sloboda na jeziku, najnemilosrdnije tlačilavoslavenski i njemački živaji. Faktum jest, da pokazuje možda ova stranka izvana austrijanizam, te da je ona uvijek pripravna sv novac, što no njoj ga država pruža, rado primati, ali je također istina, da okreću u svakoj zgodi

Austriji i trajnim probitkom austrijske države s oje lodja.

Pitamo, što da se proti tomu stanju poduzme, i kako da se austrijskoj ideji na Adriji, na južnoj granici carevino, do pobjede pomogne, postala je malo po malo tako gorućim, da može već moći dugo ostati nerešenim. Jedan je dio činovništva bez dvojbe sukrevicom stanja, koje no se jo u Primorju razvilo. Ugvojeno u prodajah i nazorih, vladajućih okolo god. 1800. nemože si to činovništvo niti pomisliti druge uprave u onoj zemlji osim talijansko. Ovdje može vlada — ako imado dobro volje i čvrsto volje — pronaći Arhimedovu točku, na koju njoj valja uprieti polugu. No i parlamentarno stanje Primorja zahtjeva promjenu. Primorje imado sada sa nepodpunih 700.000 stanovnikah tri zemaljska sabora, tri zemaljska kapotana i tri zemaljska odbora, Trst, Gorica-Gradiska te Istra imado svaki za soba svojo zemaljsko zastupstvo jer tako hoće Schmorlingov pravilnik, a g. pl. Schmorling bio je, stvarajuć takovo ustrojstvo, samo dušim baštinikom grofa Stadion-a, koji je u svojoj uredbi zemaljah od god. 1840. potražjenu Iliđu u tri dieła sa triimi zastupstvi podielio.

Ipak može se Stadion nođim opravdati, ili barom nođim izpričati, čoga se o vitozu Schmorlingu nemože kazati. God. 1848. i 1849. bijaše Trst doistino »titta fedelissima«, u oro doba burne revolucije poknazio se on kao najvjerniji izmudju vjornih. Tada je moglo biti opravdano, da se njegov položaj brižljivo čuva, to da se ga ne prodala za milost i nemilost prevladi kejeg manje vjornog življa.

Na Trst moglo se tada zanesti a na ostale dielove Primorja, u kojih bijaše slavensko puđanstvo u politički stan uljuljano, nije se tada niti računalo.

Sada je tomu posve drugače, ili bolje rekuć, upravo protivno. U Trstu vodo glavnu rieč skrajui življi; u Gorici postoji nasuprot umjotno stvarna slavenska i njemačka manjina, koja sačinjava skoro polovicu svega puđanstva, a u Istri bitiše umjotno kontumacirana slavenska većina.

Da su tri maljušni zemaljski sabori spojani u jeden ilirski sabor, tada bi tuj imalo državi odano slavensko plemo odlučnu pomoć, a uzi došli bi i Niemoi u Trstu i Gorici, koji su sada politički posve mrtvi, do svojeg prava. Pogibelji pako neima ni traga, da bi mogli biti Talijani tlačeni, jer pošto sačinjavaju oni skoro dvie petine puđanstva u zemlji, nebi njim se moglo u saboru naškoditi, ako bi umjereno postupili. Trđančemu irredontizmu iztrgle bi se tim izpod noguh zemljište; gospoda bi se

mogla u trđančskom obćinskom zastupstvu i nadalje zabavljati, nu politički bili slomljeni. Dakako, ako se hoće provesti tako radikalno promjeno, tad se netroha bejati vromena, silo i truda. Svakoga se nemože odmah za tu misao pridobiti, jer se mora kod toga prekinuti svaki odnosaj sa stariimi obidaji i sa pođitajna vridnima al ipak zastarjelimi predajami, a takav posno nije za svakoga. Program ovaj nije neprovedljiv. Mi govorimo dakako o provedbi zakonitim putem, jer svaku drugu prevadbu bi odsudili. Privolu pozvanih faktora bi se postiglo kad bi se za tim ozbiljno išlo. Bismark jo jednom kazao:

»Ja se noću kopitati preko nitke, kod nas prekoptitno, so často preko istih jer se tomu tako hoće. Predvamo li se pako ozbiljno, da se hoće proći preko njih, tada naproduje stvar sama od soba. U svih vilikih stvarih, koli u umjotnosti toli u politici, što jo napokon takodjer umjotnost, odlučuju volja«.

Pogled po svietu.

U Trstu dan 1. decembra 1886.

Zasjedanje delegacijah primido se kralja. Danas sastala se jošto ugarska delegacija, da proglasi ono zaključko, koje je Njog. Vol. potvrdilo. Skupnih sjednica obijuh delegacijah nebijaše ovaj put pošto su se objo delegacije u svih točkah složile. Prošlog petka progovorio jo u austrijskoj delegaciji dalmatinski zast. dr. Klinić o bosanskoj upravi i o bosansko-dalmatinskih željoznica. On jo savjetovao vladi, da no udara u Bosni visokih porožah, da se troši sav prihod na prosvjetno i gospodarstveno svrha, a glode željoznicah reče, da se ove imale pripojiti obstojećim željoznicom, jer onakvo kakovo jesu, neodgovaraju svojoj svrsi.

Cariskim pismom od dan 28. novembra t. g. sazvani su zemaljski sabori.

Ugarski sabor držao je prošlo subote sjednicu, to se jo za tim odgodio dok delegacije svoje razprava nedovršio.

Hrvatskom saboru bi prihvaćena osnova zakona o ukinaću sudbenih stolovah u Zemunu, Vinkovcih i Vukovaru to u ustrojaju sudbenog stola u Mitrovici. Nadalje bi primljeno protegaudo bilježničkog reda za celu kraljevinu Hrvatsku. Jučer i danas razpravlja sabor o noveli kaznovoga postupnika.

Bečki listovi potvrđuju, da je građanski uoglavnik za Bosnu i Hercegovinu baron Nikolić podnio ostavku. Dok se njegovo mjesto nepopuni, zastupati će građanskoga delegavnika administrativni ravnatelj barun Kučera.

Iz Biograda bio se prnio glas, da so je ušlo u trag volikoj uredi proti kralju Milanu. Službene srbske novine oprovjavaju tu vijost.

Kako so »Pol. Corr.« pišo iz Petrograda, promjenio so jo položaj sasna, odkako so bugarska vlada opiro kandidaturi kneza Nikola od Mingroljio. Deselo svađivala so jo paglavito na Rusiji odgovornost za to, što so bugarska kriza nemože riešiti. Europejska diplomacija silila jo u Petrogradu, da ruski kabinet označi svojega kandidata, to ga uvjavalo, da so ga Europa stalno primiti, izuzam možda ornogorskoga kneza Nikolu, ili njegova zeta Petra Karagjorgjevića. Ruski kabinet popustio jo tomu pritisku. Europejski kabinoti nien nipošto odklanili kandidaturu kneza Nikola od Mingroljio, samo Englezka jo odgovorila, da trioba prije saslušati mnionjo bugarskoga naroua. Po ovom jo jasno, da jo bugarski odpor inspiriran iz Londona, a osim toga boje so u Petrogradu, da so tim načinom želi raditi proti ruskim težnjam.

Iz Sofije pišu, da jo turski poslanik Gadbau ofendi pitao Karavelova, da li bi bio spreman podupirati kandidaturu kneza Nikola od Mingroljio. Karavelov odgovorio jo, da taj izbor nije moguć, jer jo knez od Mingroljio Cerkez, a po berlinskom ugovoru zabranjeno jo Cerkeзом boraviti u Bugarskoj.

Iz Odosa brzojavljaju, da jo tamo prispio general Kaulbars iz Carigrada a na vođor uputio so jo brzim vlakom u Petrograd. Do 50 bugarskih iseljenitakah priredilo mu je na kolođvoru ovaciju. Državni odvjetnik sođijskoga suda Teofanov oslovio ga je govorom, na što su prisutni odneli Kaulbarsa na rukuh u vagon.

Porta zamolila jo regenciju, neka neiznašilo vlastim deputaciju, pošto je porta povelu pregovore sa Rusijom. Regencija odvrtila je, da neima prava prihiti deputaciju, da izvrši mandat Sobranja; u ostalom izvorena je, da so deputacija, razloživ vlastim situaciju, samo olakšati portino nastojanje.

Sultan odlikovao je generala Kaulbarsa podieliv mu visoki turski rod.

Rumunjski kralj imenovno jo svoga brata kneza Leopolda Hohenzollerskoga vlastnikom pukovnije, a njegova drugoga sina, princa Ferdinandu drugim poručnikom u istoj pukovniji. Ovoga svojega nekoga predstavo jo ujedno kod parada častničkemu sboru svećenim govorom kao svojega eventualnoga nasljednika rekavši: »Kao sućlan moja obitelji mogao bi biti prin jednod pozvan, da čuva naše djelo i nastavi moju tradiciju.

Kako javljaju iz Madrida, povučeni su u kortesih natrag svi prod-

lozi o negodovanju proti vladi radi njezinih postupka u vrijeme posljednjega vojničkoga ustanka. U sonatu razložio je bivši ministar finansijskih, s kojih je razlogah odstupio.

Njemački car Vilim primio je 28. pr. m. predsjedništvo sabora, to je u razgovoru spomenuo nove osnove o povećanju vojske, o kojih se car nada, da će jih parlament primiti. I ostali parlamentari, reče car, susreću potrebu vojske najvećom spremnošću. Njemačka mora znati, da su ju susjedne države nadoknile. Car nada se u ostalom, da će se mir uzdržati.

U Dublinu držana je 28. nov. konferencija najviših državnih dostojanstvenika. Zaključeno je, kako javljaju, da se poprimu onorgično mjoro proti izgradom štampe i proti nezakonitom udruživanju u tu svrhu, da se zaprijeti plaćanje zakupnine.

Razprava proti R. Camusu.

U posljednjem našom broju obodanmo donosili pobliži opis ove razprave; zato ovo nas danas, da održimo zadanu riječ. — Mi to nećemo a razlog; što bi stvar smatrali od onoliko važnosti, kakvu su joj pridali talijanski novinari i kritičari, već samo, da našim štatalojm predstavljemo olovu stvar kakva u istinu jest pa da nam bude, kako Talijani misle, udjelom prigodna rasprava Triguri-Brčić nlaa naša naučih. Onda su u slavu dilaži Trigurina, Talijana, koji je bio uvrlo- dilo Hrvata, kako kakvrg slavoobitnica, prem je odučava bio. Danas slavo golobrado moćno, koje bi još više pripovjodati znalo o uknu milika, koje je do jučer sašao; nego o politički borbi, koju ihu stranke i nastu, a to svo zato, jer je bilo obuzano a nekrivim proglašeno budud da je javno uvrlođilo hrvatski narod i narodnosti! Mi ovdje ne možemo svoj sud izreći o ovoj stvari, jer su sudci u ime Nj. Velikanstva svoju rečih, a ipak možemo doneti tuđj razpravu, da svi od naših štatalojh usmogno pro- suditi, koliko su opravdano one silne pa- re, koje je porodica abaha saula na g. Antuna Bertošu, glavnog svjedoka proti Camusu, prije i poslije razprave i Dr. Marko Constantini, branitelj obuzonkov, prigodom same razprave, bez da bi ga ante prodnjutnik ni riječi na red pozvao bilo.

Opizamo već sada, da je obuzbu po- dignio državno odvjetništvo u Rovinju a gosp. Bertoša, da u olovu stvari nije, bio nego glavni svjedok.

Ivo dakle, koliko nam je moguće kraće, tečaj razpravu, kako su ju donosili rovinjska »Sociale« i »Abazine« Marko, kojemu je gosp. predsjednik donadilo tako lipo mjesto u dvorani »da je mogao čuti svaku riječ.

Razprava držana je 13. p. m., sudci bili su gg. Dr. Mantincor, predsjednik, Dr. Spongha, Dossantloch i Rismondo. Obuzbu, koju je glasla rad prestupka bunonja javnog mira; predviđena u S. 305 K. Z. zastupao je državni odvjetnik Dr. D'anna. Branitelj obuzonkov bio je Dr. Marko Costantini.

U obuzbi tvrdi se, da je Ruggero Camus iz Pazina, dne 20. septema, nalazeći se u društvu od kakvih 60 osobah na ga- leriji obdinske dvorane, prigodom sjed- nice onog upravnog vjeća zakvinko »Viva l'Italia, morte alla Croazia e fuori gli schiavi«, i pozvao također druge prisutne dižu u znak ruku, da to isto višu.

Pošto hje predšana obuznica, zapita predsjednik obuzenika, dali je čuo rad čega je obuzen, a na odgovori, da nije onariteći vikao ni on ni drugi na galeriji.

Drž. odv. — Ako nije nitko vikao, bit čete vikati vi!

Obt. Nlaam!

Drž. odv. Al vi ste ipak priznali u iztragi, da ste zakvinko »viva gli schiavi« (viva ščavi).

Obt. Nije istina, sudac je to dao napla- tati u zapisnik prem sam mi ja rekao, da toga nlaam izustilo.

Drž. odv. Al zašto ste onda potpisali zapisnik?

Obt. Jer mi je sudac rekao, da to ne otegujuje mojeg položaja.

Drž. odv. Poznate gosp. Bertošu i mislite li, da on ima razloga, da proti vam krivo svjedoči!

Obt. Poznam ga i mislim, da nema razloga proti meni krivo svjedočiti.

Svjedok Anto Bertoša: Predsjednik: Molim vas, da nam izpri- povjodate što znate o stvari dogodivloj se dne 20. sept. u obdinskoj dvorani u Pazinu.

Svjedok. Ja sam predsjedao vjeću, i pošto se obdinsvo u predjašnjih sjednicah nije lipo ponašalo, predložih, da se drž tajna sjednica. — Nato je obdinsvo na galeriji počelo mrmijati. Ja zamolih za mir, a badava, zamolih opet, al opet badava; zato dignuh sjednicu za 40 minuta i odoh na kapotunat tražitl oružanu silu. Povra- tiv se, zamolih još jednom za mir, al ne- budući poslušan, dadoh izprazniti galeriju. Nato štopot i vika nastadoše još jači a i luhu izrečeno rieči: »Viva l'Italia, morte alla Croazia e fuori gli schiavi«. (Življa lta' ja, smrti Hrvatskoj i van sa ščavi). Pogledah na galeriju i opazih, da je ova postadoja rieči izustilo Ruggero Camus, koji je i rukami mahao, pa zatim isto rieči i opitovao.

Predaj. Jeli sam Camus vikao ili još koji od prisutnih.

Svjedok. On sam.

Predaj. Kako to, da nije nitko drugi od navjetnikah čuo ono rieči? Pa ipak su na pokraj van nalazili gg. nadetnik i blagovnik.

Svjedok. Ja znam, da sam je ja čuo kao da bi je sud izrekno.

Predaj. Kako su se ponašali stranko talijanska i slavenska u Pazinu?

Svjedok. Dand dosta dobro.

Predaj. Jeli vam bio preditan zapisnik?

Svjedok. Nejedam se.

Predaj. Ako se nejedate toga, četo se svjedeti dali je sudac čuo unosti u zapisnik što ste vi izjavio.

Svjedok. Jent.

Drž. odv. Kako je to, da sada velite, da ste čuli vikati samoga Camusa a prije ste rekli, da ste čuli i drugih glasovah?

Svjedok. I ostali na galeriji penavljahu tako rieči.

Drž. odv. Zašto je Camus dizao ruku kad je vikao?

Svjedok. Za potaknuti i drugo da vidu.

Branitelj. Tko je nastavio zapisnik sjednice?

Svjedok. Ja.

Branitelj. Zašto nlaa u zapisniku za- bilježeni oni uzikali?

Svjedok. Moljah da to onamo neopada.

Branitelj. Kako je to, da ste vi u prediztragi rekli, da ste čuli Camusa četiri puta opetovati one rieči a sada velite, da jih je izrekao dva puta?

Svjedok. Zeviknuo je dva puta.

Branitelj. Molim g. prodejednika, da mi predhaci (li rinfacolgirli) što je izrekao u prediztragi.

Predaj. Čit. došlih zapisnik, u kojem stoji, da je Camus viknuo »viva gli schiavi«.

Branitelj. Ako je obdinsvo, kako ste izkazali u prediztragi, vikalo zajedno sa Camusom, tad ste morali čuti još koju rieču ne samo one, koje je Camus izustio.

opotujem da je suvlšno, da se pozivlju svi oni svjedoci.

Branitelj. Nu ako će se sa 15 svjedo- kah moći dokazati, da Camus, nije vikao i po tom, da je Bertoša krivo izkazao, zašto da se ih ne pozove? tim više što će svje- doci izkjuditi ne rieči »fuori gli schiavi« već one »Viva l'Italia, morte alla Croazia«.

Sud si pridržuje odluku pošto budu saslušani pozvani svjedoci.

Svjedok Auselmo Čičić. Izjavlja, da je bio na galeriji blizu Caransa, koji da je vikao »fuori gli schiavi«, ali ne »Viva l'Italia morte alla Croazia«.

Predaj. svjedoku Bertoši: Kako je to, da ste vi čuli one rieči a ovaj ne?

Bertoša. Jer jeli on od njihove stranke. (Dalje aličeli.)



Franina i Jurina.

Fr. Ča bih ti rekla, ki je vika ali p, on ki niš navidi ali on, ki vidi na oba oka, pak se pustil od silpoga za nos pešaj?

Jur. Silpoga je Bog valja potpisal sa staro grliho, a on ki ga slušo, potpispa se sam.

Fr. Tako su jednako nesretni obadva.

Jur. Ja, samo da silpi tušo, gazl i tušil, u on ki vidi, trpi i muči.

Fr. Kuje mu budil.

Fr. A kako tako naglo Jurino?

Jur. Nosim tamo u Krlingu nekomu Pifatu sapuna, da si opere ruke, i nekomu Škarijotu konopac, da se obesi.

Fr. Drugi ti, nepačaj sa o onakovani ljudj; sam i ja mislih poč u Pazin ponesti tamo lončić za suzu i u Tinja pod- kadit nekoga proroka, ki tamo kmeto negovara, da a gospodom držo, al sam ne promislili.

Jur. Skoro da imaš pravo, tr čemo jih mi i odvilo dobro podkadit ako ilm bude huje, mukar i s čušurovina kapitom.

Fr. Da bravo, jušto oni odor jih pljužu.

Fr. Ča novoga?

Jur. Idom od rođkoga samnja, kad sam se imš razdobrovoljil i namiljal.

Fr. Čemu?

Jur. Pivali su ti brato našl Nuglani hrvatske plame, da jih je bilo lipo čuti.

Fr. A rođki krljeli?

Jur. Bog moj, tr nisamo va Kalabrijo Onl su valja mučed papar grizli, ali noko stara babotina vaik je gundrijala, da ča nobi bilo lipše talijanski popivat nego hrvatski!

Fr. Ča se i ona meša va pulitiku?

Jur. Mora brižna, kada muž nozna bragešo noiti.

Razgovor

u pjesmi madje Fymon i Katon, na Pulj- šćini.

Fr. Sestro mila, sestro nerodjena, Ča ti kad biš od stvarih promjena?

Za slostanje rōda hrvatskoga Za putnika ali ne mrtvoga. Neke mašta drugdje mjesto imu, Neka Marko u Divđu? Kllma, Rodu a' hoće duhovnih pnestra, Učitelja iz slovnakih vira.

K. Sroč moje tužno, račvlijeno Sad si našla Pume otvoreno; Groza hvata, kad se brojil stado; Koji tušo rođ hrvatski, jade.

Fr. Naka bude. čzoga e' neša zgodit Al Hrvati e' hoće prepredit. Svoje stazje narod već poznaje Svjetla znake lipe nade daje: Po otooli, Ljuburji slavnoj I Puzisnji zemlji starodavnoj Čudesa se jesu počnila, Svietal narodna se je probudila. Tko ne pozna Kastav silovit? Tko li da ne L'ndar glavit? Tko li Vrbnik, gnjedzo sokolova, Slavni jošte za naših djedova? Zur Puljšćina zadaja lma biti? Zjadnja lma veselje činiti?

K. Dole i kašo tugo li nikada, Ali to uhrvam da će biti sada; Mladih bit će učitelja brigu, Da se onud na Slava no rigo. Motulnoli vede ne spavaju; Veš postanje svoje neprodaju. Promonturil imaju jednoga Kou' je lme od hora oroga, Neće on da gnada sa Hrvate, Nado on da dize svoje hrato. U Pomeru bit će sa a' a' doba; Snavim da je u njom Mata pobro. U L'ndanju od place Malju Talijani lako si navju, Tako li tko po svih naših naša, Da je svagdje koji mutlika.

Fr. Al nudoj se, moril svo se čini, Da se mora valovito pinji. Narod se je dobro probudio, Boš to sroč rođoljubnom mlo.

K. Tako hoće Boga svemogudi I to kašo lma napjevajudi; »Za nevolaom dobro dođi mora, Al za dohlim nevolja je gora«.

N. V.

*) Divlj u Pulj (Arona). Narod po Istri kašo, da Kraljevdi Marko spava u njom, a kad se on probudil sa svojim barom (konjom), da će nam slušiti lipši dani, Probudjujmo gorju pjesmu — sastavljenu po litarahom kmetu — uz molbu, da sa ju pomoćno na puzničko silo. Urad.

Razne viesti.

Obdinsko zastupstvo može biti razpušćeno . . . Najdalje šest tjednanih poslije razpušćenja mora se natožiti novi izbor (S. 96 pokrajinskoga zakona, članak XVI. drž. zakona 5. marca 1893.) Obdinsko zastupstvo u svazak bilo je razpušćeno dne 5. agusta 1895. Novi izbori nlaa niti danas obavljeni. Živio zakon!

Imenovanje. Dnekan sustolnoga kaplota u Pulj, g. Iv. K. Steca imenovan je proštom istoga kaplota. — G. Jakič Zelen, upravitelj kuracije u Ridišah imenovan je upraviteljom izpražnjene župe u Humu.

Na grobu Sebastijana Rafčića i već je nekoliko dana, da e'na zemlja pokriva svim nam dobro poznatoga pomorskoga kapotana, Sebastijana Rafčića.

U jedan čas ga je nestalo predprošil petak, na čuost jednice sestro, koja je s njim prebivala, brata Kalista i mnogobrojne rodbine, prijateljah i znaucah.

Smrt ovakvih ljudih, pa ovako ue- nadana, mora da se kosno svakog: sroč. Zašto? Zato jer je pokojni naš Bastijan bio jedan od onih starinskih naših pomo- rača, kojim dan za danom gine trag; onih dobroćudnih, iskrenih, tihih i nada sve po- štenih ljudi. A takav upravo bijaše pok. Bastijan. — On se mravu nebi bio zamje- rilo — ako nebi hvalec — i branec možda od višo svake gospodare — a svakomu je bio u svoji čas na uslugu i pomoć, samo ako mu je to moguće bilo!

Služto je vada poštono a najposlije i plemenite tudjine, koji mu nlaa uvijek njegove zasluge dostojno nagradjivali već mu se dapače i upelementim načinom osvetiti nastojali, šaljuć mu u najvada- njih časovih života porupljive darove. To ga je rikotu odveć rektižilo, ta nije te pogrdie mogao nlaad zabaviti.

Plemenitijim pokazao se naš Bastijan nego li su ovi, koji dolaze amo, da nas tabož opiomene a trebali bi sami ople- menjenja.

Dobri Sebastijane! Znamo te tvoji iskreno opikujudi Ovi redci su ti tomu dokaz Bog ti dāo pokoj duši!

U Voloskom, dne 25. Novembra 1896.

